

ה"ט 13487/09/21 - ר.פ. נגד מ.א.

בית משפט לענייני משפחה באילת

ה"ט 13487-09-21 פ.נ' א.

לפני	כב' סגן הנשיא, השופט מרדכי (מוטי) לוי
מבקש	ר.פ.
	באמצעות ב"כ עו"ד יוסי בן דוד
נגד	מ.א.
משיבה	באמצעות ב"כ עו"ד אייל לביא

החלטה בבקשה למתן צו הגנה

1. לפני בקשה לצו הגנה אותה הגיש המבקש כנגד בת זוגו לשעבר, אם בתם המשותפת. בנימוקים אותם העלה בתצהירו התומך בבקשה הצהיר המבקש "אני מבקש צו הגנה שהאישה תפסיק להתקרב אלי מחשש שתיפגע בי או בקשר עם הילדה שלי כמו שקרה בעבר".

2. ביום 10-09-21 התקיים דיון לפני כב' השופט ברגר. במהלך הדיון טען המבקש:

"היא לא סופרת שום צו שהמשטרה או בית משפט נותן, היא מטרידה אותי בטלפון בלילות, המשטרה בפעם האחרונה לא רצו לפתוח תיק פשוט התקשרו אליה ואמרו לה לא להתקרב אלי, זה היה בסוף חודש יוני, שבוע שעבר היא שוב מתקרבת לי לרכב כשאני בא לאסוף את הילדה, פותחת לי את הדלתות של הרכב ולוקחת לי דברים מהרכב וכשאני מעיר לה היא אומרת לי לך תגיש תביעה בבית משפט, זה היה שבוע שעבר ביום 03.09.2021. לשאלת בית המשפט מה קרה באותו יום היא מתקרבת לי לרכב, יש החלטה של השופט לוי שלא להתקרב אלי, יש גם תיק שהוא עדיין מתנהל, אבל ההוראה של המשטרה ושל השופט לוי היא לא סופרת אותי. יש לי פה סרטון מחודש יוני. החוקרת מאיה אמרה לי שאם אני רוצה שהסאגה הזאת תסתיים שאני אבוא לבית המשפט להוציא צו הגנה.

יום שישי האחרון היא מתקשרת אלי בלילה ומתחילה לבכות לי בטלפון. אני אמרתי לה לא להתקשר אלי, היא התקשרה פעם אחת ואני עניתי לה ישר כי הייתי עם הילדה, גם הילדה בסיטואציה לא נעימה היא כל פעם נכנסת לי מחדש לרכב לא נותנת לי לנסוע, מעכבת אותי אני לא בן אדם אלים אני פשוט עומד שם ומתחנן שהיא תעזוב אותי. היא רשמה את הילדה לגן עכשיו בחודש ספטמבר והיא גם לא שולחת אותה לגן, ואני צריך ללכת לקחת אותה ממנה.

לשאלת בית המשפט אני משיב כי לא מדובר בסכסוך על רקע גירושין, אנחנו לא היינו נשואים ולא שום דבר, היא נקלטה להריון והחליטה להביא את הילדה הזאת ואני לקחתי אחריות על הילדה הזאת. אני מפחד ממנה, הילדה כל פעם חווה את כל הסיטואציה הזאת ואני מתחנן אליה כל פעם מחדש שתפסיק להטריד אותי, אני מציג סרטון לבית המשפט מחודש יוני 2021."

3. על בסיס הבקשה והדברים דלעיל שעלו בדיון סבר כב' הש' ברגר שיש מקום למתן צו הגנה במעמד צד אחד וטרם מתן הצו קבע בהחלטתו:

"על פי הבקשה והסברי המבקש, למבקש ולמשיבה יש ילדה משותפת במסגרת הסדרי הראייה המבקש אמור לאסוף את הילדה המשותפת ובעת שהמבקש מגיע לקחת את הילדה המשיבה לא מאפשרת למבקש לנסוע מהמקום בכך שכל פעם שהמבקש מתרחק מהמשיבה, זאת פותחת את הדלת של הרכב ובכך מונעת מהמבקש לצאת אל הדרך.

במהלך הדיון הוצג בפני סרטון בטלפון הנייד של המבקש, ממנו עולה כי המשיבה אכן מתנהגת באופן מתריס כלפי המבקש, מעכבת אותו. אמנם המשיבה לא מאיימת או מקללת את המבקש, יחד עם זאת התנהגותה בהחלט מטרידה שכן זה אינו יכול לנהל את חייו עת המשיבה פותחת את הדלת ומצלמת ובכך גורמת לפגיעה בפרטיות של המבקש."

4. ביום 14/9/21 התקיים דיון במעמד הצדדים (להלן-הדיון) כאשר כל צד מיוצג על ידי עו"ד מטעמו. טרם התייחסות לדיון וניתוח הדברים יודגש שמהלך הדיון ניסיתי להביא את הצדדים להסכמה כעל 'הרחקה' הדדית על מנת שיוכלו להמשיך ולשמש כהורים לבתם כשרמת העוינות ביניהם מתמעטת. המבקש סירב וביקש מתן החלטה ומכאן החלטה זו. ובלשונו של בא כוחו "אני חושבת[ת] שלעניין ההדדיות זה לא הוגן שחוטא ייצא נשכר, אני לא מסכים לזה שמרשי יגיש בקשה לצו הגנה וייצא מכאן עם צו הדדי".

5. טרם התייחסות לבקשה עצמה יש באמירה זו שני היבטים או תובנות שראוי שמקומם לא יכירנו. האחד, פשרה שמטרתה להביא צדדים ליכולת התנהלות הורית מינימאלית שלא תפגע בבת מצד אחד ותאפשר דיאלוג הורי ביחס אליה מצד שני נתפסת על ידי המבקש כשכרה של האם. הייתכן? מכך נגזרת התובנה השנייה שאין לה מקום ונובעת מהדיבור "נשכר" דיבור שמבטא ניצחון או הישג. נשכר על פי מילון מילוג פרושו "יצא מרווח" והביטוי "יצא נשכר" על כן פרושו "קיבל גמול חיובי, הרוויח". שתי האפשרויות הפרשניות הללו של הדיבור האמור בהקשרה של השאלה שלפני אינן יכולות להתקבל. לדאבוני הנגזרת של הדברים היא הרצון להוכיח, לנצח. אין ביחסי הורות כשבתם באמצע תכלית של ניצחון או הוכחה. התכלית היחידה של דיון זה היא שימור הביטחון העצמי הפרטי של כל אחד מההורים ובניית מנגנון אשר יאפשר לצד אותו מנגנון דיאלוג הורי לטובת גידול הבת. זו הייתה מטרת הפשרה שהוצעה ונדחתה על ידי

המבקש.

6. בנסיבות אלו משעה שהמבקש עמד על מתן החלטה בבקשתו יש לבחון אותה על פי אותם סטנדרטים המחייבים את מגיש הבקשה.

7. סעיף 3 לחוק למניעת אלימות במשפחה תשנ"א - 1991 קובע:

"בקשת בן משפחה, היועץ המשפטי לממשלה או נציגו, תובע משטרתי או עובד סוציאלי שהתמנה על פי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960 או על פי חוק ההגנה על חוסים, התשכ"ו-1966, רשאי בית המשפט לתת צו הגנה מפני אדם אם ראה כי נתקיים אחד מאלה:

(1) בסמוך לפני הגשת הבקשה נהג באלימות בבן משפחתו, ביצע בו עבירת מין או כלא אותו שלא כדין;

(2) התנהגותו נותנת בסיס סביר להניח כי הוא מהווה סכנה גופנית ממשית לבן משפחתו או שהוא עלול לבצע בו עבירת מין;

(3) התעלל בבן משפחתו התעללות נפשית מתמשכת, או התנהג באופן שאינו מאפשר לבן משפחתו ניהול סביר ותקין של חייו;

לענין סעיף זה, "עבירת מין" - עבירה לפי סימן ה' בפרק י' לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

8. בהתייחסו לטענת הסף של העילות הקבועות בחוק טען ב"כ המשיבה בדיון: "... אלא מהי? (כך במקור-מ.ל) צו ההגנה שהם ביקשו הם לא עומדים בכלל בתנאי הסף שלו. הם צריכים להוכיח שקרה חלילה אירוע שהיא מסכנת אותו, על מה מדברים? על אירוע מלפני שלושה חודשים שהיה ברכב? עכשיו נזכרו, באמצע החגים? ולהגיד בתחילת הדיון שהם מתנצלים שהם מטרידים את בית המשפט בערב כיפור? למה להאמין?" (פרוטוקול עמ' 5 ש' 15-19).

אכן, כעולה מהבקשה כמו גם מהדיון העילות הקבועות בסעיפים 3(1) ו-3(3) לחוק אינן מתקיימות. אירוע האלימות הנטען לא התקיים בסמוך להגשת הבקשה (הסרטון המדובר הוא מחודש יוני 2021).

בדיון שהתקיים לפני טען ב"כ המבקש "המשיבה תקפה את המבקש כמה פעמים ובפעם האחרונה בשבוע שעבר, התקיפה הזו מצולמת. נגד המשיבה הליך פלילי על אירוע קודם לאירוע הזה". מיד ובהמשך אישר המבקש את דברי בא כוח המשיבה שמדובר "...על אירוע מלפני שלושה וחצי חודשים, שנחקר במשטרה" (פרוטוקול עמ' 4 ש' 23 עד עמ' 5 ש' 3).

כך כעולה מהבקשה עצמה לא מדובר בהתעללות מתמשכת שאינה מאפשרת למבקש ניהול סביר ותקין של

חיו. יובהר, הבקשה היא המהות והחיות של העילה. הרחבה מאוחרת ותוספות של התנהגויות באמירות כלליות אינן מניחות תשתית לסמיכות האירוע מצד אחד והתעללות מתמשכת מצד שני.

ביטוי נאמן לכך הוא העובדה שהמבקש לא הגיש תלונה במשטרה האמונה על טיפול במקרים כאלו. אין לי אלא לדחות את הסברו של בא כוחו לעניין אי הגשת התלונה **"מרשי מאס להגיש תלונות במשטרה שלא יוצא מהן דבר"** (פרוטוקול עמ' 6 ש' 11-12 - איך עומדים הדברים עם כך שהמשיבה נחקרה ואף הועמדה לדין, למבקש פתרונים). לבד מהעובדה שטענה זו כלפי משטרת ישראל שאינה עושה דבר בענייני אלימות במשפחה אינה נכונה לשון המעטה אין לפני את הראייה להגשת **"תלונות"** שהגיש המבקש למשטרת ישראל לאחר האירוע שנחקר, כאמור, ו-**"לא יוצא מהן דבר"**. אי הגשת תלונה במשטרה או הגשת בקשה על פי בזיון בית משפט ככל שהמשיבה אכן מפרה את הצווים השיפוטיים **"היא לא סופרת שום צו שהמשטרה או בית המשפט נותן"** מעידה בעיני על החומרה שמייחס המבקש עצמו למעשים אלו.

9. בשים לב לאמור נבחן עתה האם מתקיימים התנאים המופיעים בסעיף קטן 3 (2) לחוק לאמור האם התנהגותה של המשיבה נותנת בסיס סביר להניח כי היא מהווה לו סכנה גופנית ממשית. כעולה מהדברים שיובאו להלן, על אף כיעורם, עולה שהוויכוח בעיקרו הוא על הסדרי שהות ודמי מזונות וחוסר אמון זה בין ההורים בסוגיות אלו מקל וחמר היה אמור להוביל להסכמה צופה פני עתיד ולא ייקוב הדין את ההר כבקשת המבקש.

בהסבירו את הצורך בצו ההגנה טען בדיון בא כוחו של המבקש **"...מי שנתן את הצו ראה את הסרטון המדובר בו המשיבה מתפרצת לביתו של המבקש ויוצרת עוד פרובוקציה, אחת ממניי פרובוקציות שנוצרות מידי פעם כשהמבקש מבקש לקיים את הסדרי השהות עם הקטינה. זה מצב בלתי אפשרי כמו בפעם האחרונה שהמשיבה קבעה עם המבקש שתיקח את הקטינה לחג, לראש השנה. המבקש התארגן, קנה בגדים לילדה, קנה מתנות לחג לקטינה, וכשהגיעה לקחת אותה סירבה המשיבה לתת את הקטינה. כל זה קורה במקביל להגשת כתב אישום שהוגש כנגד המשיבה בגין תקיפה של המבקש לפני מספר חודשים ומתנהל נהג המשיבה הליך פלילי."**

יש צו מניעה שניתן על ידי בית משפט זה שאוסר להוציא את הקטינה מגבילות אילת, צו שעדיין עומד בתוקף. יש לנו הוכחות לזה שהקטינה יצאה מאילת כמה פעמים, בפעם האחרונה הייתה לפני כמה ימים במגדל העמק כשהמשיבה ביקשה לתת לקטינה שם טיפול רפואי. אני מציג מסמך לחברי ולבית המשפט, זו בדיקה שעברה הקטינה במרפאה במגדל העמק, מה שמוכיח שהמשיבה ממרה את צווי בית המשפט ולא מכבדת אותם, ולא בפעם הראשונה. כל זה נעשה כמובן במתכוון ובהפגנותיות. המשיבה נוהגת בקטינה כאילו הייתה רק שלה.

בהקשר להסדרי השהייה טענה המשיבה **"...הוא לא סיפר, אתה יודע שבעורמה הוא ניסה לעבוד עליי לקחת את הילדה בחג כשזה בכלל חג שלו, וכאשר הלכתי ולקחתי את הפרוטוקול ולפתע אני מופתע, אני רואה שזה בכלל חג שלי."**

אני מבינה שהוא לא מפסיק לרמות אותי, הוא רימה אותי בעבר עם כרטיס האשראי שלי

בחברת הביטוח. "

הנה כי כן המבקש לא טען שהמשיבה מהווה לו סכנה גופנית ממשית. הוא לא טען זאת לא בבקשתו וגם לא בדיונים שהתקיימו. מקל וחומר שלא הובאה כל ראיה לכך שהמשיבה מהווה סכנה גופנית למבקש. אביא עתה מהדברים אשר מקימים, לכאורה, לדעת המבקש מה טעם יש לתת צו הגנה כנגד המשיבה.

אמור מעתה שאותם מקרים המקימים לדעת המבקש מתן צו הגנה מפני המשיבה ענינם סכסוך הורי על הסדרי שהות של הבת, הוצאת הבת מהעיר אילת לביקור משפחתי, מתן טיפול רפואי לבת כשפעולות אלו מפורשות על ידי המבקש כפעולות שנעשו במתכוון ובהתגרות "המשיבה נוהגת בקטינה כאילו הייתה רק שלה" (ראו בהקשר זה דבר בא כוח המשיבה עמ' 5 ש' 5-12) ואלו המשיבה מייחסת את פנייתה למבקש, האב, למצוקה כלכלית של גידולה של הבת וכלשונה "... אני בבית עם הילדה כבר שנתיים ושלושה חודשים, אין לי הכנסה נוספת, ביקשתי מהבחור כאן שיעזור, גם ככה את ההוצאה של הגן הוא חוסך, היינו במצוקה כלכלית, ביקשתי שיעזור בכמה שקלים, כמה שהוא יכול, אמר לי אני לא אתן לך. הגשתי י"ס, לילה המקסימה ישר קלטה את הסיטואציה, היא לא יכולה להעביר אינפורמציה כי הדברים חסויים אבל היא קלטה את הסיטואציה, יש לו כסף לפתוח בהליכים משפטיים ולשם לעו"ד נורא נחמד, אבל לתת כסף לאוכל לבת שלו אין לו."

10. יודגש שהמבקש לא ביקש לחקור את המשיבה ועמת אותה עם גרסתו (להזים טיעוניה שהושמעו בדיון) ו/או לא ביקש לעמת אותה עם טענותיו, עם הראיות שיש בידיו על מנת לבסס בקשתו ודבריו.

11. יודגש שנטל ההוכחה מוטל על כתבי מבקש הצו. המבקש לא עמד בנטל המצופה ממנו.

12. לאחר ששקלתי את הדברים לא מצאתי להיעתר למתן צו הגנה שכן הבקשה אינה עומדת בדרישות הבסיסיות של החוק, לשון המעטה.

כללו של דבר הבקשה נדחית. יחד עם זאת בהחלטות קודמות ניתנו החלטות לעניין התקשורת שבין ההורים ביחס לבת ועליהם להמשיך ולנהוג על פי הנחיות אלו.

13. מתיר פרסום ההחלטה בהשמטת פרטים מזהים.

14. המבקש יישא בהוצאות המשיבה בסך ₪ 1,200

15. תואיל המזכירות לשלוח ההחלטה לצדדים ולסגור התיק.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשפ"ב, 02 אוקטובר 2021, בהעדר
הצדדים.